

Nazwa dokumentu: Ustawa o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz ustawy o kontroli w administracji rządowej

Lp.	Organ wnoszący uwagi	Jednostka redakcyjna, do której wnoszone są uwagi	Treść uwagi	Propozycja zmian zapisu	Odniesienie do uwagi
1	RCL	Art. 1 pkt 3 lit b (art. 2 ust. 1a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne)	Dodanie do ustawy o informatyzacji przepisu art. 2 ust. 1a ma służyć rozszerzeniu stosowania niektórych przepisów ustawy (w tym całego art. 13) na podmioty inne niż podmiot publiczny, realizujące zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny. Jednocześnie już występujący w ustawie o informatyzacji przepis art. 2 ust. 2 odnosi się także do obowiązku określonego w przepisie art. 13 ust. 2 pkt 1, jeżeli w kontekście zadania zleconego lub powierzonego przez podmiot publiczny istnieje obowiązek przekazywania informacji do lub od podmiotów niebędących organami administracji rządowej. Wydaje się, że regulacja art. 2 ust. 2 będzie wpisywała się w zakres dodawanego ust. 1a na zasadzie <i>argumentum a maiori ad minus</i> , tym samym należy rozważyć uchylene obecnego art. 2 ust. 2 albo wyjaśnić potrzebę jego zachowania.	Proponuje się rezygnację (uchylenie) z przepisu art. 2 ust. 2 ustawy o informatyzacji. Ewentualnie – jeżeli w ocenie projektodawcy jest zasadne wyszczególnienie obowiązku podmiotu innego niż podmiot publiczny określonego w art. 13 ust. 2 pkt 1 – w dodawanym do ustawy o informatyzacji art. 2 ust. 1a należy dokonać wyodrębnienia pozostałych obowiązków podmiotów spoza kręgu podmiotów publicznych, powołując się na poszczególne ustępy art. 13.	
2	RCL	Art. 3 pkt 3 ustawy o informatyzacji (niezmieniany niniejszym projektem)	W art. 3 pkt 3 ustawy o informatyzacji, niepodlegającym nowelizacji, występuje definicja systemu teleinformatycznego odwołująca się w swojej treści do telekomunikacyjnego urzędu końcowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34, z późn. zm.). Ustawa z dnia 12 lipca 2024 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1222), która wejdzie w życie z dniem 10 listopada br., wytraca moc obowiązującą Prawa telekomunikacyjnego (telekomunikacyjne urządzenie końcowe otrzyma nową definicję	Konieczne jest dostosowanie definicji systemu teleinformatycznego występującego w ustawie o informatyzacji do nowych regulacji zawartych w Prawie komunikacji elektronicznej – korekta odesłania zawartego w art. 3 pkt 3 ustawy o informatyzacji.	

			zaprojektowaną w art. 2 pkt 71 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej, Dz. U. poz. 1221). Z uwagi na powyższe należy zaktualizować brzmienie art. 3 pkt 3 ustawy o informatyzacji.		
3	RCL	Art. 1 pkt 7 (art. 12ae ustawy o informatyzacji)	<p>W zakresie powoływania w urzędzie obsługującym ministra kierującego działem administracji rządowej, w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz w innych urzędach pełnomocników do spraw informatyzacji, należy uzupełnić przepisy art. 12ae o informacje obecnie zawarte jedynie w uzasadnieniu projektu (str. 8), niemającym waloru normatywnego, iż w procesie podejmowania decyzji o powołaniu kierownik jednostki organizacyjnej powinien uwzględnić, aby kandydat na pełnomocnika posiadał kompetencje, doświadczenie i wiedzę, która umożliwi mu realizację nakładanych na niego obowiązków. Takie doprecyzowanie pozwoli na uniknięcie dowolności kryteriów wyboru przy powoływaniu pełnomocnika.</p> <p>Wnioskodawca nie odniósł się także do uwag RCL zawartych w piśmie z dn. 19 lipca br., w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zasadności wskazania w projektowanych przepisach skutków odwołania pełnomocnika przez kierownika jednostki organizacyjnej; 2) określenia kręgu podmiotów, spośród których ma być powoływany pełnomocnik; 3) zasadności sprecyzowania przepisu art. 12ae ust. 6 pkt 6 o zasady informowania (w tym jego częstotliwość) ministra właściwego do spraw informatyzacji przez pełnomocnika do spraw informatyzacji na temat postępów w zakresie realizacji strategii oraz ryzyk z tym związanych. <p>Przepisy w tym zakresie wymagają ponownej analizy i ewentualnego uzupełnienia bądź wyjaśnienia powyższych kwestii w uzasadnieniu. Należy jednocześnie dookreślić i <u>zamknąć</u> katalog zadań pełnomocnika do spraw informatyzacji określonych w projektowanym art. 12ae ust. 6 i 7 ustawy o informatyzacji.</p>	Uzupełnienie materii ustawowej zgodnie z uwagą oraz – w zakresie braku uwzględnienia uwag RCL zawartych w pkt 5 pisma z dn. 19 lipca br. – wyjaśnienie podniesionych kwestii.	

			<p>Ponadto należy zauważyć, iż zgodnie z przepisem art. 4a ust. 6 ustawy o informatyzacji, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub minister kierujący działem administracji rządowej, za zgodą ministra właściwego do spraw informatyzacji, może powierzyć realizację swoich zadań z zakresu informatyzacji instytucji gospodarki budżetowej, wobec której wykonuje funkcje organu założycielskiego, udzielając dotacji celowej. Z uwagi na fakt, że projektowana ustawa zakłada powierzenie zadań z zakresu informatyzacji – a konkretnie – z zakresu realizacji zadań wynikających ze strategii, a także z innych strategicznych dokumentów dotyczących informatyzacji – pełnomocnikowi do spraw informatyzacji, zachodzi wątpliwości, czy ww. przepis art. 4a ust. 6 znajdzie zastosowanie także i w tym obszarze spraw. Skoro ideą projektu jest nałożenie na nowo tworzoną funkcję pełnomocnika szeregu obowiązków w powyższym zakresie, zasadne jest rozważenie wyłączenia stosowania przepisu art. 4a ust. 6 w tym obszarze. Powyższa kwestia wymaga pogłębionej analizy.</p>		
4	RCL	Art. 1 pkt 8 (uchylane art. 12c–12i ustawy o informatyzacji)	<p>Uzupełnienie projektowanej regulacji o uchylenie przepisów dotyczących przeprowadzania konkursu na dofinansowanie projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu i przedsięwzięć wspierających rozwój społeczeństwa informacyjnego wymaga analizy projektu pod kątem wyeliminowania z pozostałych przepisów odesłań do uchylanych regulacji. Z analizy ustawy o informatyzacji wynika bowiem, że w niezmiennym w tym zakresie przepisie art. 25 ust. 4 występuje odesłanie do uchylanego art. 12f. W związku z powyższym należy dokonać weryfikacji celowości pozostawienia przepisu art. 25 ust. 4 w ustawie o informatyzacji w obecnej formie.</p>	<p>Na skutek zaproponowania uchylenia przepisów art. 12c–12i ustawy o informatyzacji, należy dokonać analizy pozostałych przepisów ustawy w zakresie, w którym odsyłają one do uchylanych przepisów bądź są z nimi w inny sposób związane.</p>	

5	RCL	Art. 1 pkt 10 (art. 12j ustawy o informatyzacji)	Zgodnie z uwagą nr 7 zawartą w piśmie RCL z dn. 19 lipca br. przepisy projektowanego art. 12j ustawy należało zamknąć (uszczegółowić) w zakresie informacji gromadzonych w repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa (AIP). Projektodawca nie dokonał korekty przepisu w powyższym zakresie ani nie wyjaśnił przyczyn nieuwzględnienia uwagi. Powyższa kwestia wymaga tym samym uzupełnienia.	Uzupełnienie przepisu art. 12 j ust. 2 ustawy o informatyzacji o wskazanie enumeratywnego zakresu przedmiotowego repozytorium AIP bądź wyjaśnienie przyczyn pozostawienia katalogu informacji gromadzonych w repozytorium w sposób otwarty.	
6	RCL	Art. 1 pkt 10 (art. 12k ustawy o informatyzacji)	Odnosząc się do zmodyfikowanego brzmienia przepisu art. 12k ust. 4 ustawy o informatyzacji, należy zauważyć, że w systemie prawa nie występują regulacje określające sprawowanie „nadzoru” nad prowadzeniem rejestru publicznego, w zdecydowanej większości przypadków regulacje dotyczące rejestru publicznego odnoszą się do jego prowadzenia w systemie teleinformatycznym, a także zapewniania jego utrzymania i rozwoju w celu realizacji określonych zadań. W związku z powyższym może zachodzić wątpliwość co do adresata obowiązku określonego w ww. przepisie – czyli udostępniania w repozytorium interoperacyjności informacji i zapewnienia ich jakości w przypadku prowadzenia rejestru publicznego przy użyciu systemu teleinformatycznego przez kilka podmiotów. W związku z powyższym należy rozważyć inne sformułowanie przepisu art. 12k ust. 4 – z pominięciem kwestii nadzorczych.	Modyfikacja regulacji w zaproponowany przez RCL sposób.	
7	RCL	Art. 1 pkt 10 (art. 12m ustawy o informatyzacji)	W zakresie brzmienia upoważnienia ustawowego zawartego w art. 12m aktualne pozostają uwagi podniesione przez RCL w pkt 9 pisma z dn. 19 lipca br. – brak odniesienia się na poziomie ustawy, nawet w sposób minimalny, do kwestii funkcji repozytorium interoperacyjności, jego organizacji i kategoryzacji informacji w nim udostępnianych czy sposobu prowadzenia repozytorium, może narazić ww. upoważnienie na zarzut uzupełniania przepisów ustawy. Zagadnienie odpowiedniego ukształtowania przepisu art. 12m wymaga	Należy dokonać odpowiedniego podziału regulacji w zakresie repozytorium interoperacyjności między ustawę a akt wykonawczy.	

			dopracowania.		
8	RCL	Art. 1 pkt 13 lit. f (art. 14 ust. 9 ustawy o informatyzacji)	Nie jest jasna intencja dodania do projektowanej regulacji przepisu ust. 9, który wydaje się nie być <i>stricte</i> powiązany z materią będącą przedmiotem uregulowania art. 14, a ponadto może budzić wątpliwości przy stosowaniu prawa. Stanowi on, że „podmiot otrzymujący dane z rejestru publicznego jest obowiązany do ich ochrony na poziomie nie mniejszym niż ten, który ma zastosowanie w tym rejestrze”. Zauważenia wymaga, że zmieniana ustawa stanowi o pewnych „poziomach” bezpieczeństwa jedynie w kontekście uwierzytelniania z wykorzystaniem środków identyfikacji elektronicznej (zob. art. 20a ust. 1a). Odnosząc się natomiast do obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne czy podmiotów publicznych w kontekście ochrony danych, należy podkreślić, że przedmiotowa kwestia jest regulowana przepisami odrębnych ustaw, które stanowią podstawę dla działania danego rejestru publicznego.	Wyjaśnienie <i>ratio legis</i> wprowadzanej regulacji art. 14 ust. 9 ustawy o informatyzacji, co pozwoli na właściwe ukształtowanie przepisu, jego korektę bądź usunięcie.	
9	RCL	Art. 1 pkt 18 (art. 17a–17l ustawy o informatyzacji)	Projektowane zmiany dotyczące utworzenia Komitetu do spraw Cyfryzacji w miejsce obecnie funkcjonującego Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji w dalszym ciągu budzą wątpliwości i będą wymagały odpowiedniej modyfikacji. Projektodawca, w odpowiedzi na uwagi RCL zawarte w piśmie z dn. 19 lipca br. (pkt 33 tabeli uwag zgłoszonych w uzgodnieniach, zawartej w dokumentacji przekazanej pod obrady Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji), stanowi iż charakter prawny Komitetu ma być tożsamy z charakterem Komitetu do Spraw Europejskich, a „tworzony” Komitet ma pełnić rolę koordynującą w zakresie współpracy członków Rady Ministrów oraz innych organów administracji rządowej w sprawach związanych z informatyzacją. W związku z powyższym planowane jest uwzględnienie Komitetu w rządowym procesie legislacyjnym i odpowiednia	Konieczna jest pogłębiona analiza proponowanych przepisów w zakresie Komitetu do spraw Cyfryzacji i ich korekta w sposób określony w uwadze – przy czym, z uwagi na systemowy charakter wprowadzanych zmian – mogą być one przedmiotem uwag także na dalszych etapach prac legislacyjnych.	

		<p>zmiana Regulaminu pracy Rady Ministrów.</p> <p>Podkreślenia wymaga, że nie będzie możliwe upoważnienie Komitetu do rozstrzygnięcia o treści rozporządzenia lub zarządzenia Prezesa Rady Ministrów oraz rozporządzenia ministra kierującego działem administracji rządowej, ponieważ – zgodnie z Konstytucją RP (art. 148 oraz art. 149) – za wydanie a tym samym treść tych aktów normatywnych są odpowiedzialni odpowiednio Prezes Rady Ministrów oraz właściwi ministrowie (dot. art. 17a ust. 1 pkt 1 lit. c i d).</p> <p>Ponadto, w zakresie projektowanego art. 17h dotyczącego podejmowania rozstrzygnięć przez Komitet, należy – w przypadku braku uzgodnienia stanowisk – zgodnie ze zgłaszanym postulatem RCL – wzorować się na przepisie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Komitecie do Spraw Europejskich, który stanowi, że <i>„W przypadku braku uzgodnienia Przewodniczący Komitetu, w porozumieniu z członkiem Komitetu właściwym ze względu na przedmiot sprawy, będzie sporządzał protokół rozbieżności podlegający rozpatrzeniu przez Radę Ministrów”</i>.</p> <p>Obecnie projektowane rozwiązanie zakłada w przypadku braku możliwości osiągnięcia uzgodnienia, poddanie głosowaniu projektu rozstrzygnięcia, z inicjatywy Przewodniczącego Komitetu (w razie równej liczby głosów rozstrzygać ma głos Przewodniczącego Komitetu), a także jedynie możliwość zgłoszenia do protokołu odrębnego stanowiska w stosunku do rozstrzygnięcia podjętego na posiedzeniu Komitetu. Takie regulacje nie są spójne z procedurą rozpatrywania rozbieżności określoną w Regulaminie pracy Rady Ministrów i wymagają korekty.</p> <p>RCL podtrzymuje także wątpliwości, i propozycje ich uniknięcia, wyrażone w uwadze nr 12 lit. b pisma z dn. 19 lipca br., dotyczące możliwości rozstrzygania przez Komitet w stosunku do</p>		
--	--	---	--	--

			przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu podmiotów, które nie znajdują się w strukturze administracji rządowej, ale należą do władzy sądowniczej lub ustawodawczej albo są podmiotami prawa prywatnego, z komponentem publicznym wynikającym ze struktury właścicielskiej (pozytywna opinia Komitetu ma być warunkiem realizacji przedsięwzięcia i jego finansowania ze środków publicznych – projektowany art. 17b ust. 2).		
10	RCL	Art. 1 pkt 19 (art. 18 ustawy o informatyzacji)	<p>Mimo zmienionego po etapie uzgodnień upoważnienia ustawowego zawartego w art. 18 RCL nadal podkreśla możliwość jego uznania za blankietowe w zakresie, w którym materia ustawowa nie zawiera regulacji odnoszących się do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych oraz Krajowych Ram Interoperacyjności (dalej jako „KRI”).</p> <p>Zgodnie z projektowanym przepisem art. 1 pkt 2 (zakres przedmiotowy aktu) to ustawa ma określać <u>zasady ustalania KRI</u> oraz ww. minimalnych wymagań, a z wyjątkiem zdefiniowania ww. pojęć (projektowany art. 3 pkt 9, 10 i 21), ustawa nie zawiera żadnych regulacji, które mogłyby zostać „wykonane” w rozporządzeniu Rady Ministrów. Nie jest także poprawne dookreślanie rozumienia KRI w upoważnieniu ustawowym, co projektodawca czyni w art. 18 pkt 3</p> <p>Tym samym, mając na uwadze techniczny charakter rozporządzenia, które ma zostać wydane na podstawie art. 18 ustawy, na dalszych etapach prac nad projektem będzie niezbędne dokonanie odpowiedniego merytorycznego podziału materii między ustawę a rozporządzenie (co obecnie nie jest możliwe z uwagi na brak możliwości zapoznania się z projektem aktu wykonawczego – weryfikacja tego aktu umożliwi także odniesienie się do poprawności sformułowania dodawanego</p>	Uzupełnienie materii ustawy o podstawowe kierunki rozwiązań w zakresie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych oraz Krajowych Ram Interoperacyjności.	

			przepisu art. 18a – w zakresie, w którym odsyła on do standardów i specyfikacji, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18).		
11	RCL	Art. 1 pkt 22 (art. 20gb oraz art. 20gc ustawy o informatyzacji)	W dodawanych do ustawy o informatyzacji art. 20gb i art. 20gc należy: 1) rozważyć dookreślenie regulacji art. 20gb ust. 3, związanej z zakładaniem konta w SIST i jego administrowaniem, np. o kwestie dostępu do konta, uwierzytelniania czy usuwania konta); 2) uszczegółowić (zamknąć) katalog danych przetwarzanych w SIST przez ministra właściwego do spraw informatyzacji (projektowany art. 20gc ust. 1), co ma znaczenie z punktu widzenia pewności prawa oraz gwarancji ochrony danych osobowych.	Rozważenie enumeratywnego określenia katalogu informacji, w tym danych, przetwarzanych w SIST, a także dookreślenia dodawanych do ustawy o informatyzacji przepisów o regulacje odnoszące się do zakładania konta w SIST.	
12	RCL	Art. 2 (uwaga ogólna)	Zmiany w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224) zakładają doprecyzowanie przepisów o dopuszczalność stosowania formy elektronicznej w procesie kontroli, możliwość stosowania środków komunikacji elektronicznej czy uwzględnienie informatycznych nośników danych w toku kontroli. Projektodawca nie uregulował wpływu projektowanych zmian na sprawy będące w trakcie kontroli, co wymaga uzupełnienia przez wprowadzenie stosownych przepisów dostosowujących.	Dodanie do projektu ustawy przepisów intertemporalnych dotyczących prowadzonych kontroli w administracji rządowej (sprawy w toku).	